

[Jørgen Jensen]

er ikke, som nogle socialdemokratiske ledere prøver at fremstille det, det mindste onde eller en social afbalancering af partiet venstres krav. Den borgerlige krisepolitik har kun kunnet gennemføres, fordi socialdemokratiet skjuler dens reelle indhold, fordi den dækker den ind. Det er også en kendsgerning, at ingen borgerlig regering, uanset om det var en ren venstreregering eller det var det såkaldte firkløver, der fandt sammen, kunne gennemføre de overgreb, som SV-regeringen gennemfører over for arbejderklassen. Det er en kendsgerning, at ingen anden regering kunne pacificere fagbevægelsens ledelse, sådan som SV-regeringen gør det.

Derfor vil vi, som jeg sagde indledningsvis, ikke medvirke til den politik. Der var måske i tankerne om at gribe ind over for spekulationen, over for opsparingsordningerne, noget, der kunne bruges, men det skal jo også kun bruges til at dække alt det andet negative ind, som er i forslagene.

Derfor siger vi til arbejderklassen: gør oprør mod den regering. Gør oprør mod følgerne. Bekæmp følgerne af denne politik. Send den regning, I får igennem de nye afgifter, videre til arbejdsgiverne i form af lønkrav! Det er nødvendigt, rigtigt og rimeligt at gøre det. Regeringen har selv brudt alle de aftaler, der er om fredspligt og om arbejdsretlige bestemmelser. Det er en pligt i dag at rejse lønkrav, at bekæmpe regeringens politik.

Stil også krav om en ny politik. Formuler endnu stærkere de krav, der er til en anden politik i fagbevægelsen! Det havde været ønskeligt, om regeringen en gang imellem lyttede til noget af det, som trænger sig på fra arbejdspladser, over fagforeninger ind i LOs ledelse, som ligger som konkrete forslag. Vi siger også, når der her bliver talt om alternative muligheder: kræv valg, kræv en ny regering, som vil føre den politik, som ligger i idéprogrammer og i de valglofter, som er givet arbejderklassen ved de sidste valg!

Ole Vig Jensen (RV):

I sjælden grad har SV-regeringen forstået at skabe opmærksomhed om sit virke og sin politik. Mange troede i september 1978, og vel også regeringschefen selv, at med dannelsen af SV-regeringen ville dansk politik nå ind i mere smult vande med ro og stabilitet

som grundlag for at gennemføre den politik, som det under vanskelige politiske forhold havde været svært at nå til enighed om indtil da.

Virkeligheden er imidlertid blevet en anden. SV-regeringen har haft endnu vanskeligere ved at forhandle sig til rette og har tilsyneladende forhandlet uafbrudt siden sin tiltrædelse om holdningen til sin egen målsætning. Jo, regeringen har i sandhed skabt opmærksomhed om sin politik, men foreløbig går socialdemokratiet og venstre ikke over i historien som dem, der skabte den ventede fornyelse i dansk politik.

De lovforslag, som regeringen har lagt frem i denne uge, og som vi har til første behandling her i dag, er forslag til en økonomisk løsning, som de to regeringspartier indbyrdes og alene har aftalt. Der har ikke på noget tidspunkt været taget kontakt med andre partier i et forsøg på at skabe en bredere tilslutning blandt folketingets partier.

I den anledning har vi i det radikale venstre et par spørgsmål, som vi beder regeringen og dens to partier afklare, fordi det har betydning for denne debat og for de næste dages udvalgsarbejde.

Er det regeringens hensigt at bruge sit flertal til at gennemføre den fremlagte lovgivningspakke i uændret skikkelse? Vi har fra radikal side hæftet os ved, at hr. Lindinger, der er SV-regeringens parlamentariske basis, har udtrykt sin fulde tilfredshed med regeringens udspil og dermed sikret, at regeringen kan gennemføre sine forslag uden at tage hensyn til andre partiers synspunkter.

Det vil være af betydning at få klarlagt, om hr. Lindingers tilsagn betyder, at der ikke kan ændres ved den aftale, som socialdemokratiet og venstre har indgået, eller om regeringen er indstillet på at forhandle med andre partier med henblik på at forbedre og udbygge den plan for energibesparelser og økonomisk stramning, som er regeringens ærinde her i dag.

For det radikale venstre vil regeringens svar være afgørende for vores stilling under det videre arbejde. Ønsker regeringen en bredere opbakning, og er man indstillet på, at også andre synspunkter og forslag kan få plads i den samlede løsning, så er det radikale venstre indstillet på at medvirke.

Den danske befolkning har aldrig været mere motiveret for at deltage i en fælles ind-